

บทที่ 5

ความคิดเห็นต่อการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤตินิষอบในวงราชการ

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤตินิষอบในวงราชการ ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายกลุ่ม ประกอบกับพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. เป็นกฎหมายพิเศษ ทำให้มีบุคคลเป็นลุ่มน้อยที่จะมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และการทำงานของ ป.ป.ป. ฉะนั้นการวิจัยภาคสนามจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจการทำงานของ ป.ป.ป. เพียงพอที่จะตอบคำถามให้เกิดประโยชน์ต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 50 คน ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับข้อความ ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่ห้ามมิให้เปิดเผยมากที่สุด โดยเลือกสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ซึ่งเป็นข้าราชการระดับสูงของสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อให้ได้ผู้มีประสบการณ์และทราบปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ป.ป.ป.

กลุ่มที่ 2 กลุ่มของข้าราชการ ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. ซึ่งอาจเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือเรียนและเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤตินิষอบในวงราชการโดยตรง

กลุ่มที่ 3 กลุ่มของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เนื่องจากประชาชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะให้ได้รับทราบข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลจากการเปิดเผยของ ป.ป.ป. แต่การเลือกสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไปเป็นการยากที่จะปฏิบัติได้เพราะมีความหลากหลายมาก ฉะนั้นในฐานะที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารประเทศ มิได้อยู่ภายในบังคับพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. และเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. การสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด

กลุ่มที่ 4 กลุ่มของสื่อมวลชน ในฐานะที่เป็นตัวกลางในการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลจาก ป.ป.ป. ไปสู่การรับรู้ของประชาชนทั่วไป โดยได้สัมภาษณ์สื่อมวลชนทางหนังสือพิมพ์

และโทรทัศน์ ซึ่งได้คลุกคลีกับการทำข่าวของ ป.ป.ป.

กลุ่มที่ 5 กลุ่มของนักวิชาการ ในฐานะที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในศาสตร์แขนงต่างๆ

ความคิดเห็นของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป.

ตารางที่ 1

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านคิดว่าการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น กลุ่มประชากร	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	9	90	1	10	-	-	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	2	20	6	60	1	10	1	10	-	-	-	-
3. ส.ส.	2	20	6	60	2	20	-	-	-	-	-	-
4. สื่อมวลชน	2	20	3	30	5	50	-	-	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	2	20	6	60	2	20	-	-	-	-	-	-
รวม	17	34	22	44	10	20	1	2	-	-	-	-

จากการศึกษาตารางที่ 1 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ระดับมากร้อยละ 44 ระดับมากที่สุดร้อยละ 34 ระดับปานกลางร้อยละ 20 และระดับน้อยร้อยละ 2

เห็นได้ว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเชื่อถือการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป.ว่า เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ในเกณฑ์มาก เพราะผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ ป.ป.ป. และกรรมการ ป.ป.ป. ล้วนเป็นผู้ที่มีประวัติอันดีงาม มีความซื่อสัตย์สุจริต โดยได้รับการเลือกสรรจากรัฐบาล และผ่านการกลั่นกรองตรวจสอบจากรัฐสภา

ตารางที่ 2

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
 " ท่านคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความอิสระมากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	8	80	2	20	-	-	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	4	40	5	50	1	10	-	-	-	-	-	-
3. ส.ส.	2	20	1	10	6	60	-	-	-	-	1	10
4. สื่อมวลชน	-	-	5	50	4	40	1	10	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	-	-	6	60	4	40	-	-	-	-	-	-
รวม	14	28	19	38	15	30	1	2	-	-	1	2

จากการศึกษาตารางที่ 2 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความอิสระ ระดับมากร้อยละ 38 ระดับปานกลางร้อยละ 30 ระดับมากที่สุดร้อยละ 28 ระดับน้อยร้อยละ 2 และเห็นว่าไม่อิสระเลยร้อยละ 2

เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความอิสระอย่างแท้จริง เนื่องจากแม้ว่าตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. จะมีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดรูปแบบของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการ ด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ดำรงตำแหน่งตามวาระ จะพ้นตำแหน่งก่อนวาระได้เมื่อเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น แต่เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ป. และกรรมการ ป.ป.ป. ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไรเท่านั้น ฉะนั้นประธานกรรมการ ป.ป.ป. หรือกรรมการ ป.ป.ป. อาจเป็นข้าราชการประจำซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของฝ่ายบริหาร นอกจากนั้นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นกลไกให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. และอนุกรรมการ ล้วนเป็นเจ้าหน้าที่ของฝ่ายบริหารหรือมี

เจ้าหน้าที่ของฝ่ายบริหารร่วมอยู่ และสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นหน่วยงานสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี การให้ความดีความชอบ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของฝ่ายบริหารทั้งสิ้น ประกอบกับการที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มาจากฝ่ายบริหาร อาจทำให้เชื่อกันว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. อาจถูกแทรกแซงจากฝ่ายบริหารได้

ตารางที่ 3

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านมีความรู้ความเข้าใจในผลตามกฎหมายของการที่มูลค่าความผิดโดยคณะกรรมการ
ป.ป.ป. มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	10	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	2	20	8	80	-	-	-	-	-	-	-	-
3. ส.ส.	3	30	3	30	4	40	-	-	-	-	-	-
4. สื่อมวลชน	2	20	2	20	6	60	-	-	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	4	40	6	60	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	21	42	19	38	10	20	-	-	-	-	-	-

จากการศึกษาตารางที่ 3 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในผลตามกฎหมายของการที่มูลค่าความผิดโดยคณะกรรมการ ป.ป.ป. ระดับมากที่สุดร้อยละ 42 ระดับมากร้อยละ 38 และระดับปานกลางร้อยละ 20 โดยกลุ่มเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. และนักวิชาการ ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก แต่กลุ่มสื่อมวลชนร้อยละ 60 มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง

เห็นได้ว่าความรู้ความเข้าใจในผลตามกฎหมายของการที่มูลค่าความผิดโดยคณะกรรมการ ป.ป.ป. ของกลุ่มตัวอย่างมากเพียงพอที่จะตอบคำถามสำหรับการวิจัยนี้ ให้บรรลุตามความมุ่งหมายได้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียของการเปิดเผยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ

ตารางที่ 4

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านคิดว่าการเปิดเผย ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติว่ามีมูลความผิดหรือไม่
โดยการระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียงมากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	10	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	7	70	3	30	-	-	-	-	-	-	-	-
3. ส.ส.	7	70	3	30	-	-	-	-	-	-	-	-
4. สื่อมวลชน	5	50	4	40	-	-	-	-	1	10	-	-
5. นักวิชาการ	7	70	3	30	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	36	72	13	28	-	-	-	-	1	2	-	-

จากการศึกษาตารางที่ 4 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยข้อความ
ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ โดยระบุชื่อ
ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียง ระดับมากที่สุดร้อยละ 72
ระดับมากร้อยละ 26 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 2

เห็นได้ว่าตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือ
ข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ โดยระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา
หรือเรียน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียงอยู่ในเกณฑ์สูงมาก เนื่องจากขั้นตอนก่อน
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ เป็นขั้นตอนตั้งแต่เริ่มมีการกล่าวหาหรือเรียน
และขั้นตอนระหว่างการสืบสวนสอบสวน ซึ่งถือว่ายังไม่ยุติในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ
ป.ป.ป. ความไม่แน่นอนย่อมมีอยู่มาก

ตารางที่ 5

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
 " ท่านคิดว่าการเปิดเผยฯ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่แล้ว
 การระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียงมากน้อยเพียงใด"

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าของที่ ป.ป.ป.	8	80	2	20	-	-	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	4	40	3	30	1	10	1	10	1	10	-	-
3. ส.ส.	4	40	3	30	-	-	2	20	1	10	-	-
4. สื่อมวลชน	3	30	3	30	1	10	-	-	-	-	3	30
5. นักวิชาการ	3	30	3	30	-	-	2	20	1	10	1	10
รวม	22	44	14	28	2	4	5	10	3	6	4	8

จากการศึกษาตารางที่ 5 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดแล้ว ทำให้ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียง ระดับมากที่สุดร้อยละ 44 ระดับมากร้อยละ 28 ระดับน้อยร้อยละ 10 ไม่เสื่อมเสียชื่อเสียงเลยร้อยละ 8 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 6 และระดับปานกลางร้อยละ 4

เห็นได้ว่าตัวอย่างร้อยละ 76 มีความเห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดแล้ว ทำให้ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียงในเกณฑ์มาก และตัวอย่างร้อยละ 24 มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์น้อย จึงน่าสังเกตว่าตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เมื่อมีการชี้มูลความผิดแล้ว จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสื่อมเสียชื่อเสียงมาก ไม่เด่นชัดเท่ากับความคิดเห็นตามตารางที่ 4 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเปิดเผยฯ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดแล้ว ถือว่าได้ผ่านการสืบสวนสอบสวนและได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน แก้อภัยแล้ว การชี้มูลความผิดจึงมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ทำให้ตัวอย่างร้อยละ 24 เห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดแล้ว เชื่อถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน กระทำการทุจริตจริง และเมื่อเขาได้กระทำ ความผิดเช่นนั้นแล้ว จึงเป็นการลบล้างผลของการเปิดเผยชื่อซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

ส่วนตัวอย่างร้อยละ 76 เห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหาเรื่องเรียน เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดแล้ว ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเรื่องเรียนเสื่อมเสียชื่อเสียงมากนั้น น่าจะเนื่องจากได้ คำนึงถึงผลตามกฎหมายของการชี้มูลความผิด ว่ายังไม่ถือเป็นยุติเด็ดขาด ผลอาจเปลี่ยนแปลงไป ในชั้นการพิจารณาคำเนิการของต้นสังกัดและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ตารางที่ 6

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านคิดว่าการเปิดเผย ก่อนมีมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ทำให้
สำนวนการสอบสวนเสียหายมากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	7	70	1	10	2	20	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	2	20	3	30	2	20	1	10	1	10	1	10
3. ส.ส.	-	-	6	60	2	20	-	-	1	10	1	10
4. สื่อมวลชน	2	20	4	40	3	30	-	-	1	10	-	-
5. นักวิชาการ	5	50	4	40	-	-	1	10	-	-	-	-
รวม	16	32	18	36	9	18	2	4	3	6	2	4

จากการศึกษาตารางที่ 6 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย ก่อน มีการชี้มูลความผิด ทำให้สำนวนการสอบสวนเสียหาย ระดับมากร้อยละ 36 ระดับมากที่สุดร้อยละ 32 ระดับปานกลางร้อยละ 18 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 6 ระดับน้อยร้อยละ 4 และไม่เสียหายเลยร้อยละ 4

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเปิดเผย ก่อนที่จะมีมติชี้มูลความผิดของ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทำให้สำนวนสอบสวนเสียหายอยู่ในเกณฑ์มาก โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายร้อยละ 70 เห็นว่าการเปิดเผยก่อนที่จะมีการชี้มูลความ ผิด จะทำให้สำนวนการสอบสวนเสียหายมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการเปิดเผย ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะชี้มูลความผิด อาจทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาเรื่องเรียนไหวตัวและพยายาม ปกปิด ซ่อนเร้น ยักยอก ทำลายพยานหลักฐานที่เป็น โทษตนเองทุกวิถีทาง ประกอบกับเจ้าหน้าที่

ป.ป.ป. ไม่มีอำนาจในการตรวจสอบ ยึดและอายัดทรัพย์สิน เอกสาร พยานหลักฐานใด ๆ การเปิดเผยแพร่จึงยิ่งก่อให้เกิดปัญหาในการสืบสวนสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.มากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 7

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านคิดว่าการเปิดเผย จะกระทบต่อความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศมากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	-	-	1	10	1	10	7	70	1	10	-	-
2. ข้าราชการ	1	10	-	-	-	-	6	60	3	30	-	-
3. ส.ส.	-	-	-	-	-	-	7	70	2	20	1	10
4. สื่อมวลชน	-	-	1	10	4	40	1	10	1	10	3	30
5. นักวิชาการ	-	-	-	-	1	10	3	30	3	30	3	30
รวม	1	2	2	4	6	12	24	48	10	20	7	14

จากการศึกษาตารางที่ 7 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย จะกระทบต่อความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ระดับน้อยร้อยละ 48 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 20 ไม่กระทบเลยร้อยละ 14 ระดับปานกลางร้อยละ 12 ระดับมากร้อยละ 4 และระดับมากที่สุดร้อยละ 2

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย กระทบต่อความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศอยู่ในเกณฑ์น้อย ทั้งนี้เนื่องจากตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า เรื่องที่กล่าวหา ร้องเรียนเฉพาะบางกรณี เท่านั้นที่จะกระทบต่อความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ เช่น เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเกี่ยวกับการทหาร เรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ตารางที่ 8

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
 " ท่านคิดว่า การเปิดเผย ทั้งก่อนและหลังการชี้มูลความผิด ทำให้ประชาชนทั่วไป เชื่อ
 และปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสมือนเป็นผู้กระทำความผิด เด็ดขาดแล้ว มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น กลุ่มประชากร	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	2	20	3	30	5	50	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	3	30	4	40	3	30	-	-	-	-	-	-
3. ส.ส.	4	40	3	30	2	20	-	-	-	-	1	10
4. สื่อมวลชน	2	20	4	40	1	10	-	-	2	20	1	10
5. นักวิชาการ	2	20	6	60	2	20	-	-	-	-	-	-
รวม	13	26	20	40	13	26	-	-	2	4	2	4

จากการศึกษาตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การเปิดเผย ทั้งก่อนและหลัง
 การชี้มูลความผิด ทำให้ประชาชนทั่วไป เชื่อและปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสมือนเป็นผู้กระทำ
 ความผิดเด็ดขาดแล้ว ระดับมากร้อยละ 40 ระดับมากที่สุดร้อยละ 26 ระดับปานกลางร้อยละ
 26 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 4 และไม่เชื่อเลยร้อยละ 4

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การเปิดเผย ทั้งก่อนและหลังการชี้มูล
 ความผิด ทำให้ประชาชนทั่วไป เชื่อและปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสมือนเป็นผู้กระทำความผิด
 เด็ดขาดแล้ว อยู่ในเกณฑ์มาก เนื่องจากประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจการทำงานและอำนาจ
 หน้าที่ตามกฎหมายของ ป.ป.ป. เพียงพอ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลดีของการเปิดเผยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤตินิชอบ
ในวงราชการ

ตารางที่ 9

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านคิดว่าการเปิดเผย จะเป็นมาตรการในการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบ
ในวงราชการได้มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	8	80	1	10	1	10	-	-	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	4	40	2	20	2	20	-	-	-	-	2	20
3. ส.ส.	3	30	6	60	1	10	-	-	-	-	-	-
4. สื่อมวลชน	3	30	1	10	5	50	-	-	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	7	70	2	20	1	10	-	-	-	-	-	-
รวม	25	50	12	24	10	20	-	-	-	-	2	4

จากการศึกษาตารางที่ 9 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การเปิดเผย จะเป็นมาตรการในการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการได้ ระดับมากที่สุดร้อยละ 50 ระดับมากร้อยละ 24 ระดับปานกลางร้อยละ 20 และไม่มีผลเลยร้อยละ 4

เห็นได้ว่าตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า การเปิดเผย จะเป็นมาตรการในการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการได้ในเกณฑ์มาก โดยมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการเกิดความเกรงกลัว ไม่กล้ากระทำอีกต่อไป และเพื่อเป็นอนุทาหรณ์หรือบรรทัดฐานแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการโดยมิได้ตั้งใจ แต่กระทำเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ตารางที่ 10

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
 " ท่านคิดว่าควรใช้การเปิดเผย เป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริต
 และประพฤตินิยมชอบในวงราชการ มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น กลุ่มประชากร	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	1	10	-	-	1	10	1	10	1	10	6	60
2. ข้าราชการ	-	-	2	20	-	-	2	20	-	-	6	60
3. ส.ส.	-	-	1	10	3	30	3	30	-	-	3	30
4. สื่อมวลชน	4	40	2	20	2	20	2	20	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	3	30	5	50	-	-	-	-	-	-	2	20
รวม	8	16	10	20	6	12	8	16	1	2	17	34

จากการศึกษาตารางที่ 10 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า ไม่ควรใช้การเปิดเผยเป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤตินิยมชอบในวงราชการเลย ร้อยละ 34 ควรใช้มากร้อยละ 20 ควรใช้มากที่สุดร้อยละ 16 ควรใช้น้อยร้อยละ 16 ควรใช้ปานกลางร้อยละ 12 และควรใช้น้อยที่สุดร้อยละ 2

เห็นได้ว่าตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าควรใช้การเปิดเผย เป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤตินิยมชอบในวงราชการในเกณฑ์น้อยร้อยละ 52 และในเกณฑ์มาก ร้อยละ 48 ซึ่งมีความใกล้เคียงกันมาก ทั้งนี้เนื่องจากความเห็นที่แตกต่างกันว่า ป.ป.ป. ควรมีอำนาจลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤตินิยมชอบในวงราชการหรือไม่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. และกลุ่มข้าราชการไม่เห็นด้วยถึงร้อยละ 60 เพราะเห็นว่าตามกฎหมาย คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีหน้าที่ซึ่งมุลความผิดเบื้องต้นเท่านั้น มิได้มีอำนาจลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ประการใด ป.ป.ป. จึงไม่ควรใช้การเปิดเผย มาเป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนตัวอย่างที่เห็นด้วย

ให้ใช้การเปิดเผยฯ เป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤตินิยมขบในวงราชการ เพราะเห็นว่ากระบวนการตามกฎหมายตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดกระบวนการในชั้นการสอบสวนวินัยหรือการพิจารณาคดีอาญาต้องใช้ระยะเวลายาวนาน ไม่จับล้มและกันเหตุการณ์ ทำให้ไม่เห็นประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ประกอบกับความเชื่อถือในการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ว่าได้ผ่านการกลั่นกรองมาหลายขั้นตอน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. คณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่งล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ชื่อสัตย์สุจริต จึงเห็นว่าการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. น่าจะมีความถูกต้องเที่ยงธรรมและเชื่อถือได้

ตารางที่ 11

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านคิดว่าการเปิดเผยฯ จะทำให้ประชาชนเข้ามาให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ป. มากขึ้นหรือไม่เพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	1	10	1	10	4	40	1	10	2	20	1	10
2. ข้าราชการ	-	-	4	40	1	10	2	20	1	10	2	20
3. ส.ส.	3	30	1	10	4	40	1	10	-	-	1	10
4. สื่อมวลชน	-	-	4	40	4	40	1	10	1	10	-	-
5. นักวิชาการ	2	20	5	50	2	20	-	-	-	-	1	10
รวม	6	12	15	30	15	30	5	10	4	8	5	10

จากการศึกษาตารางที่ 11 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ จะทำให้ประชาชนเข้ามาให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ป.มากขึ้น ระดับมากที่สุดร้อยละ 30 ระดับปานกลางร้อยละ 30 ระดับมากที่สุดร้อยละ 12 ไม่มีผลเลยร้อยละ 10 ระดับน้อยร้อยละ 10 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 8

เห็นได้ว่าตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การเปิดเผย จะทำให้ประชาชนเข้ามาให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ป.ป.ป.มากขึ้นในเกณฑ์มากร้อยละ 72 เนื่องจากการเปิดเผย ย่อมทำให้ประชาชนทราบผลงานของ ป.ป.ป.มากขึ้น ทำให้เกิดความเชื่อถือ ศรัทธาและเข้ามาให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. มากขึ้น ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับแนวความคิดพื้นฐานการประชาสัมพันธ์ของ ป.ป.ป. ว่าต้องเริ่มด้วยการสร้างศรัทธาให้เกิดแก่ประชาชนเสียก่อน จึงจะเกิดความร่วมมือตามมา

ตารางที่ 12

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านคิดว่าการเปิดเผย เป็นการสนองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประโยชน์ของชาติ และเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองมากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	-	-	7	70	2	20	1	10	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	1	10	6	60	-	-	2	20	1	10	-	-
3. ส.ส.	6	60	3	30	1	10	-	-	-	-	-	-
4. สื่อมวลชน	2	20	3	30	5	50	-	-	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	7	70	-	-	1	10	1	10	-	-	1	10
รวม	16	32	19	38	9	18	4	8	1	2	1	2

จากการศึกษาตารางที่ 12 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การเปิดเผย เป็นการสนองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประโยชน์ของชาติ และเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ระดับมากร้อยละ 38 ระดับมากที่สุดร้อยละ 32 ระดับปานกลางร้อยละ 18 ระดับน้อยร้อยละ 8 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 2 และไม่มีผลเลยร้อยละ 2

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย เป็นการสนองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประโยชน์ของชาติ และเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยในเกณฑ์มาก แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมิได้เห็นความสำคัญของสิทธิปัจเจกชนเกี่ยวกับชื่อเสียงเกียรติคุณเท่านั้น แต่ได้เห็นความสำคัญของสิทธิสาธารณะชนด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 13

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" ท่านคิดว่าการเปิดเผย เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐบาล ในการแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤตินิยมขบในวงราชการ ทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมากขึ้นเล็กน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	2	20	2	20	2	20	2	20	1	10	1	10
2. ข้าราชการ	1	10	2	20	3	30	1	10	1	10	2	20
3. ส.ส.	1	10	4	40	1	10	1	10	1	10	2	20
4. สื่อมวลชน	-	-	1	10	6	60	1	10	-	-	2	20
5. นักวิชาการ	3	30	1	10	2	20	2	20	-	-	2	20
รวม	7	14	10	20	14	28	7	14	3	6	9	18

จากการศึกษาตารางที่ 13 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐบาล ในการแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤตินิยมขบในวงราชการ ทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมากขึ้น ระดับปานกลางร้อยละ 28 ระดับมากร้อยละ 20 ไม่เห็นด้วยเลยร้อยละ 18 ระดับมากที่สุดร้อยละ 14 ระดับน้อยร้อยละ 14 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 6

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐบาลในการแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤตินิยมขบในวงราชการ ทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมากขึ้นในเกณฑ์มาก ซึ่งน่าสังเกตว่าความคิดเห็นในการนี้มีความกระจัดกระจาย ไม่เกาะกลุ่ม เช่นในความเห็นกรณีอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากความไม่แน่ใจในความอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือ แม้จะมีความแน่ใจในความอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ป. แต่เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีฐานะเป็นกรมในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งต้องอาศัยงบประมาณ บุคลากร และนโยบายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ดังนั้น ผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงน่าจะกลายเป็นผลงานของรัฐบาลด้วย จึงทำให้เห็นว่ารัฐบาลมีความจริงจังต่อการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังและร้ายแรงของประเทศ และอาจทำให้ประชาชนเข้าใจถึงขนาดว่า เมื่อรัฐบาลมีนโยบายในการปราบปรามคอร์รัปชัน รัฐบาลจึงต้องซื้อสัตย์บริสุทธิ์ ไม่คอร์รัปชันด้วย จึงก่อให้เกิดความเชื่อมั่นศรัทธาต่อรัฐบาล ส่งผลให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมากขึ้น

ตารางที่ 14

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านคิดว่าการเปิดเผยฯ จะทำให้ประชาชนทราบข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. ที่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง และทำให้ ป.ป.ป. สามารถควบคุมข่าวสารมิให้ก่อให้เกิดความเสียหายได้ มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	1	10	5	50	3	30	1	10	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	-	-	8	60	1	10	3	30	-	-	-	-
3. ส.ส.	3	30	4	40	1	10	2	20	-	-	-	-
4. สื่อมวลชน	2	20	6	60	2	20	-	-	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	2	20	6	60	2	20	-	-	-	-	-	-
รวม	8	16	27	54	9	18	6	12	-	-	-	-

จากการศึกษาตารางที่ 14 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การเปิดเผยฯ จะทำให้ประชาชนทราบข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. ที่ถูกต้อง ตรงต่อความเป็นจริง และทำให้ ป.ป.ป. สามารถควบคุมข้าราชการให้ก่อให้เกิดความเสียหายได้ ระดับมากที่สุดร้อยละ 54 ระดับปานกลางร้อยละ 18 ระดับมากที่สุดร้อยละ 16 และระดับน้อย ร้อยละ 12

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การเปิดเผยฯ จะทำให้ประชาชนทราบ ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. ที่ถูกต้อง ตรงต่อความเป็นจริง และทำให้ ป.ป.ป. สามารถควบคุมข้าราชการให้ก่อให้เกิดความเสียหายได้ ในเกณฑ์มากถึงร้อยละ 88 แม้แต่กลุ่มสื่อมวลชนเองก็เห็นด้วยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ จึงแสดงให้เห็นว่าการที่สื่อมวลชนหา ข้าราชการข้อมูลกันเอง อาจเกิดความคลาดเคลื่อนและก่อให้เกิดความเสียหายได้ทั้งต่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนหน่วยงานที่สังกัด รวมทั้ง ป.ป.ป. มากกว่าที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะแถลงข่าวเอง โดยตรง

ตารางที่ 15

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านคิดว่าการเปิดเผยฯ เป็นประโยชน์ในการควบคุมการดำเนินการตามกฎหมาย ของต้นสังกัด พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยประชาชน มากน้อยเพียงใด "

ระดับความเห็น กลุ่มประชากร	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	-	-	4	40	5	50	1	10	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	-	-	4	40	1	10	2	20	-	-	3	30
3. ส.ส.	3	30	3	30	1	10	1	10	-	-	2	20
4. สื่อมวลชน	-	-	4	40	6	60	-	-	-	-	-	-
5. นักวิชาการ	1	10	4	40	4	40	1	10	-	-	-	-
รวม	4	8	19	38	17	34	5	10	-	-	5	10

จากการศึกษาตารางที่ 15 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย เป็นประโยชน์ในการควบคุมการดำเนินการตามกฎหมายของต้นสังกัด พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยประชาชน ระดับมากที่สุดร้อยละ 38 ระดับปานกลางร้อยละ 34 ระดับน้อยร้อยละ 10 ไม่มีผลเลยร้อยละ 10 และระดับมากที่สุดร้อยละ 8

เห็นได้ว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย เป็นประโยชน์ในการควบคุมการดำเนินการตามกฎหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น ต้นสังกัด พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยประชาชน ในเกณฑ์มากที่สุดร้อยละ 84 แสดงว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายที่ว่า การเปิดเผย จะเป็นการแสดงความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ใช่อำนาจในทางมิชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้

ตารางที่ 16

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านคิดว่าการเปิดเผย จะแก้ภาพพจน์ "สื่อกระดาม" ของ ป.ป.ป. ได้ และทำให้ประชาชนเชื่อมั่นศรัทธา ป.ป.ป. มากขึ้น มากน้อยเพียงใด"

ระดับความเห็น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.	-	-	4	40	5	50	1	10	-	-	-	-
2. ข้าราชการ	-	-	3	30	2	20	3	30	-	-	2	20
3. ส.ส.	3	30	2	20	-	-	2	20	2	20	1	10
4. สื่อมวลชน	-	-	3	30	5	50	1	10	1	10	-	-
5. นักวิชาการ	1	10	4	40	5	50	-	-	-	-	-	-
รวม	4	8	16	32	17	34	7	14	3	6	3	6

จากการศึกษาตารางที่ 16 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย จะแก้ภาพพจน์ "สื่อกระดาม" ของ ป.ป.ป. ได้ และทำให้ประชาชนเชื่อมั่นศรัทธา ป.ป.ป. ระดับปานกลางร้อยละ 34 ระดับมากที่สุดร้อยละ 32 ระดับน้อยร้อยละ 14 ระดับมากที่สุดร้อยละ 8

ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 6 และเห็นว่าไม่สามารถแก้ภาพพจน์ "เลื่อกระดาศ" ของ ป.ป.ป. หรือทำให้ประชาชนเชื่อมั่นศรัทธา ป.ป.ป. ได้เลย ร้อยละ 6

เห็นได้ว่า ตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผย จะแก้ภาพพจน์ "เลื่อกระดาศ" ของ ป.ป.ป. ได้ และทำให้ประชาชนเชื่อมั่นศรัทธา ป.ป.ป. มากขึ้นในเกณฑ์มากร้อยละ 80 แต่น่าสังเกตว่าความเห็นส่วนใหญ่เป็นระดับมากถึงปานกลาง ความเห็นระดับมากที่สุดมีเพียงร้อยละ 8 เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากภาพพจน์เลื่อกระดาศของ ป.ป.ป. เกิดขึ้นจากการที่ประชาชนเข้าใจว่า ป.ป.ป. ไม่สามารถจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้ได้ผลอย่างจริงจังได้ ทำให้ประชาชนผิดหวังในการทำงานของ ป.ป.ป. แม้การเปิดเผย จะเป็นการแสดงให้เห็นผลงานของ ป.ป.ป. ให้ปรากฏแก่ประชาชนทั่วไป แต่กลุ่มตัวอย่างก็ยังไม่แน่ใจทีเดียวว่าการเปิดเผย จะแก้ความรู้สึกและความประทับใจของประชาชนที่มีต่อ ป.ป.ป. ในแง่ลบให้ดีขึ้นได้อย่างแน่นอน

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นว่าจะให้มีการเปิดเผยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการหรือไม่

ตารางที่ 17

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านคิดว่าสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนกับสิทธิของสาธารณชนที่จะได้รับรู้ถึงการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ควรให้ความสำคัญสิทธิทั้งสองเท่ากัน หรือควรให้ความสำคัญกับสิทธิใดมากกว่า "

กลุ่มประชากร	เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.		ข้าราชการ		ส.ส.		สื่อมวลชน		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เท่ากัน	2	20	5	50	-	-	6	60	6	60	19	38
2. สิทธิส่วนบุคคลมากกว่า	3	30	2	20	1	10	-	-	-	-	6	12
3. สิทธิสาธารณชนมากกว่า	5	50	3	30	9	90	4	40	4	40	25	50

จากการศึกษาตารางที่ 18 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าถ้าแน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เขาไม่ควรได้รับการคุ้มครองโดยเก็บการกระทำของเขาไว้เป็นความลับร้อยละ 94 และเขาควรได้รับการคุ้มครองโดยเก็บการกระทำของเขาไว้เป็นความลับร้อยละ 6

เห็นได้ว่าตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นว่า ถ้าแน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เขาไม่ควรได้รับการคุ้มครองโดยเก็บการกระทำของเขาไว้เป็นความลับอีก แสดงถึงการยอมรับในหลักการว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีสถานะ สิทธิ และหน้าที่พิเศษจากบุคคลธรรมดา กลุ่มตัวอย่างมักสนับสนุนให้เปิดเผยการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว หรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้ว เนื่องจากถือว่าเป็นคำสั่งเสรีเด็ดขาดในทางกฎหมาย จึงควรให้ประชาชนได้รับทราบเป็นอย่างยิ่ง โดยมีต้องซึ่งน้ำหนักผลดีผลเสียเช่นที่ต้องกระทำในการเปิดเผยฯ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิด

ตารางที่ 19

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดแล้ว ควรมีการเปิดเผยให้ประชาชนทราบ เพื่อเป็นการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น โดยอาศัยมติมหาชนหรือไม่"

กลุ่มประชากร	เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.		ข้าราชการ		ส.ส.		สื่อมวลชน		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรลงโทษ โดยมติมหาชน	3	30	3	30	4	40	9	90	6	60	25	50
2. ไม่ควรลงโทษ โดยมติมหาชน	7	70	7	70	6	60	1	10	4	40	25	50

จากการศึกษาตารางที่ 19 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดแล้ว ควรมีการเปิดเผยให้ประชาชนทราบ เพื่อเป็นการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น โดยอาศัยมติมหาชนร้อยละ 50 และไม่ควรมีการเปิดเผยให้ประชาชนทราบ เพื่อเป็นการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอาศัยมติมหาชนร้อยละ 50 เช่นกัน

เห็นได้ว่าความคิดเห็นทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเท่ากัน ส่วนใหญ่ของกลุ่มสื่อมวลชน และกลุ่มนักวิชาการเห็นด้วย และส่วนใหญ่ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. กลุ่มข้าราชการ และกลุ่ม ส.ส. ไม่เห็นด้วย หากเปรียบเทียบข้อมูลตารางที่ 19 กับข้อมูลตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่ามีข้อมูลใกล้เคียงและสอดคล้องกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในเกณฑ์มาก ร้อยละ 48 และเกณฑ์น้อยร้อยละ 52 นอกจากนี้ส่วนใหญ่ของตัวอย่างกลุ่มสื่อมวลชนและกลุ่มนักวิชาการมีความเห็นในเกณฑ์มาก และส่วนใหญ่ของตัวอย่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. กลุ่มข้าราชการ และกลุ่ม ส.ส. มีความเห็นในเกณฑ์น้อยเช่นกัน

ดังนั้น จากคำถามที่คล้ายคลึงกันและได้รับคำตอบที่คล้ายคลึงกัน ในจำนวนที่ใกล้เคียงกันมาก น่าจะเป็นการแสดงถึงความไม่แน่ใจของกลุ่มตัวอย่างว่าควรใช้การเปิดเผย เป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยใช้มติมหาชนนั้นหรือไม่เพราะหากใช้เป็นมาตรการลงโทษ การเปิดเผย อาจต้องมีลักษณะเป็นการประจานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

ตารางที่ 20

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าในสภาพสังคมไทย คนจำนวนมากยังคิดว่าผู้ที่หลุดพ้นจากคดีอาญา หรือโทษมลทินจากการสอบสวนวินัยของต้นสังกัด มิได้หมายความว่าผู้เป็นผู้นั้นได้กระทำความผิดเลย "

กลุ่มประชากร	เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.		ข้าราชการ		ส.ส.		สื่อมวลชน		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เห็นด้วยว่าสภาพสังคมไทยเป็นเช่นนั้น	7	70	10	100	7	70	10	100	10	100	44	88
2. ไม่เห็นด้วยว่าสภาพสังคมไทยเป็นเช่นนั้น	3	30	-	-	3	30	-	-	-	-	6	12

จากการศึกษาตารางที่ 20 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ในสภาพสังคมไทย คนจำนวนมากยังคิดว่า ผู้ที่หลุดพ้นจากคดีอาญาหรือพ้นมลทินจากการสอบสวนวินัยของต้นสังกัด มิได้หมายความว่า ผู้นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ที่มีได้กระทำความผิดเลยร้อยละ 88 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยว่าสภาพสังคมไทยเป็นเช่นนี้ร้อยละ 12

เห็นได้ว่า ในสภาพสังคมไทย คนจำนวนมากคิดว่ากระบวนการตามกฎหมายอาจไม่สามารถเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ เช่น เขาอาจกระทำความผิดจริง แต่ไม่สามารถหาพยานหลักฐานมายืนยันความผิดของเขาได้ หรือมีพยานเท็จ หรือพยานบุคคลกลับคำให้การ เป็นต้น ฉะนั้น หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มิได้ชี้มูลความผิด จึงมิได้หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมิได้กระทำความผิด และแม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. จะชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด และต่อมาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นหลุดพ้นจากคดีอาญา หรือพ้นมลทินจากการสอบสวนวินัย ก็มิได้หมายความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน

ตารางที่ 21

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" เมื่อชี้หน้าให้ระหว่างผลดีกับผลเสียของการเปิดเผยฯ แล้ว ท่านเห็นว่าควรให้มีการเปิดเผยฯ หรือไม่"

กลุ่มประชากร	เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.		ข้าราชการ		ส.ส.		สื่อมวลชน		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรเปิดเผยฯ	9	90	9	90	9	90	10	100	10	100	47	94
2. ไม่ควรเปิดเผยฯ	1	10	1	10	1	10	-	-	-	-	3	6

จากการศึกษาตารางที่ 21 ปรากฏว่าเมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างผลดีกับผลเสียของการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการแล้ว กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรเปิดเผย ร้อยละ 94 และเห็นว่าไม่ควรเปิดเผย ร้อยละ 6

เห็นได้ว่าตัวอย่างเกือบทั้งหมดเห็นว่า การเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการก่อให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย จึงควรให้มีการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตการเปิดเผยกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ตารางที่ 22

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ

" สำหรับท่านที่เห็นว่าควรเปิดเผย ท่านเห็นว่าควรเปิดเผย ในขั้นก่อนหรือหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ชี้มูลความผิดแล้ว "

กลุ่มประชากร	เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.		ข้าราชการ		ส.ส.		สื่อมวลชน		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ก่อนคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติ	9	100	9	100	8	88.88	9	90	9	90	44	93.62
3. ทั้งก่อนและหลังคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติ	-	-	-	-	1	11.11	1	10	1	10	3	6.38

จากการศึกษาตารางที่ 22 ปรากฏว่าตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ หลังจาก
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ชี้มูลความผิดแล้ว ร้อยละ 93.62 และเห็นว่า
ควรเปิดเผยฯ ทั้งก่อนและหลังคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ชี้มูลความผิดแล้ว
ร้อยละ 6.38 และไม่มีตัวอย่างเห็นด้วยเลย หากเปิดเผยฯ เฉพาะก่อนคณะกรรมการ ป.ป.ป.
จะมีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ชี้มูลความผิดแล้ว

เห็นได้ว่า ตัวอย่างเกือบทั้งหมดที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่ชี้มูลความผิดแล้ว
เท่านั้น

ตารางที่ 23

ร้อยละของคำตอบสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการ
" สำหรับท่านที่เห็นว่าควรเปิดเผย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติแล้วนั้น ท่านเห็น
ว่าควรเปิดเผยฯ เฉพาะกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิด หรือเฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ
ป.ป.ป. มีมติไม่ชี้มูลความผิด หรือทั้งสองกรณี "

กลุ่มประชากร	เจ้าหน้าที่ ป.ป.ป.		ข้าราชการ		ส.ส.		สื่อมวลชน		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิด	5	55.56	6	66.67	3	33.33	3	30	3	30	20	42.55
2. เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่ชี้มูลความผิด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3. ทั้งสองกรณี	4	44.44	3	33.33	6	66.67	7	70	7	70	27	57.45

จากการศึกษาตารางที่ 23 ปรากฏว่าตัวอย่างที่เห็นว่าควรเปิดเผยฯ เมื่อคณะกรรมการ
ป.ป.ป. มีมติแล้วนั้น เห็นว่าควรเปิดเผยฯ ทั้งกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดและกรณี
ไม่ชี้มูลร้อยละ 57.45 เห็นว่าควรเปิดเผยฯ เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิด

ร้อยละ 42.55 และไม่มีตัวอย่างเห็นด้วยเลยว่าจะเปิดเผยฯ เฉพาะกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติไม่ชี้มูลความผิดเท่านั้น

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะเปิดเผยฯ ทั้งกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดและกรณีไม่ชี้มูลความผิด โดยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติไม่ชี้มูลความผิดให้เปิดเผย เฉพาะกรณีข้อหาที่ประชาชนได้เคยทราบถึงการกล่าวหาร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมาแล้วไม่ว่า จากที่ใดก็ตาม เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติไม่ชี้มูลความผิดผู้ใด จึงควรให้ประชาชนทั่วไป ได้ทราบเช่นกัน เพื่อมิให้เกิดความคลุมเครือในภาระกระทำของผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน และเป็น การช่วยเหลือชื่อเสียงเกียรติคุณให้แก่เขา ส่วนกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. ชี้มูลความผิด แม้ประชาชน จะได้รับทราบเรื่องราวของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมาก่อนหรือไม่ก็ตาม ก็ควรเปิดเผยฯ ให้ประชาชน ได้ทราบ

จากการศึกษาตารางที่ 24 ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรระบุชื่อ ร้อยละ 70.21 และไม่ควรรระบุชื่อ ร้อยละ 29.79

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรกล่าวถึงตำแหน่งหน้าที่ ระดับ หน่วยงานที่สังกัดของผู้ถูกกล่าวหา ร้อยละ 100 และมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ไม่ควรกล่าวถึงตำแหน่งหน้าที่ ระดับ หน่วยงานที่สังกัดของผู้ถูกกล่าวหา ร้อยละ 0

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ไม่ควรกล่าวถึงประวัติส่วนตัว เช่น ชื่อเสียง วงศ์ตระกูล บิดามารดา สามีภรรยา บุตร ของผู้ถูกกล่าวหา ร้อยละ 100 และมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรกล่าวถึงประวัติส่วนตัว ร้อยละ 0

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ไม่ควรรระบุชื่อผู้กล่าวหา ร้อยละ 82.98 และมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรระบุชื่อผู้กล่าวหา ร้อยละ 17.02

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรกล่าวถึงพฤติการณ์ความผิด โดยย่อ ร้อยละ 100 และมีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ไม่ควรกล่าวถึงพฤติการณ์ความผิด โดยย่อ ร้อยละ 0

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรกล่าวถึงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ร้อยละ 100 และไม่ควรรกล่าวถึงมติคณะกรรมการ ป.ป.ป. ร้อยละ 0

กล่าวโดยสรุป กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเปิดเผยฯ ควรเปิดเผยฯ ได้แก่

- 1) ชื่อผู้ถูกกล่าวหา ร้อยละ
- 2) ตำแหน่งหน้าที่ ระดับ หน่วยงานที่สังกัด
- 3) พฤติการณ์ความผิด โดยย่อ
- 4) มติของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

และข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ไม่ควรกล่าวถึง ได้แก่

- (1) ประวัติส่วนตัวของผู้ถูกกล่าวหา ร้อยละ
- (2) ชื่อของผู้กล่าวหา ร้อยละ

เห็นได้ว่า ตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าจะเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตของการเปิดเผย เพื่อให้เกิดผลดีต่อส่วนรวมมากที่สุด ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดผลเสียต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกลงกล่าวหาหรือเรียนน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยคำนึงถึงสภาพสังคมไทยประกอบการพิจารณา เช่น ความคิดเห็นที่ว่าไม่ควรเปิดเผย ประวัติส่วนตัวของผู้ถูกลงกล่าวหาหรือเรียน เพราะถือว่าเป็นการประจานผู้ถูกลงกล่าวหาหรือเรียน บุคคลในครอบครัวและวงศ์ตระกูล เป็นการละเมิดสิทธิปัจเจกชน โดยมีได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมเลย

วิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยกรณีทุจริตประพฤตินิชอบในวงราชการของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ข้าราชการ ส.ส. สื่อมวลชน และนักวิชาการแล้ว อาจวิเคราะห์และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการได้ ดังต่อไปนี้

1. การเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการด้านปราบปรามการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ โดยแบ่งออกเป็น

1.1 ด้านปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ

1.1.1 ชั้นก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติชี้มูลความผิดหรือไม่

หมายถึงชั้นตอนตั้งแต่มีการกล่าวหาหรือเรียนมายัง ป.ป.ป. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการเกิดขึ้น ถึงชั้นตอนระหว่างการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. คณะกรรมการ และเมื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

ความคิดเห็นของตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าหากมีการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการ ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติเป็นประการใด จะก่อให้เกิดผลเสียต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของผู้ถูกลงกล่าวหาหรือเรียนเป็นอย่างยิ่งเพราะยังมีความไม่แน่นอนอยู่มาก จึงอาจทำให้มีการกลั่นแกล้งกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเสียขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทั้งยังอาจทำให้สำนวนการสอบสวนเสียหาย เช่น มีการทำลาย ยักยอก ปกปิด หรือบิดเบือน พยานหลักฐาน ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. และคณะกรรมการได้

ส่วนในแง่ผลดีของการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติเป็นประการใดนั้น ไม่ปรากฏเด่นชัดเท่าผลเสีย

เมื่อชี้แจงน้ำหนักระหว่างผลเสียและผลดีแล้ว จึงไม่มีตัวอย่างที่เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติเป็นประการใดเลย

1.1.2 ขึ้นเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่แล้ว

ความคิดเห็นของตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าหากมีการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่แล้ว จะก่อให้เกิดผลเสียต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน และทำให้บุคคลทั่วไป เชื่อและปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน เสมือนเป็นผู้กระทำความผิดเด็ดขาดแล้ว

ส่วนผลดีของการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลดังกล่าว ประการแรกเป็นมาตรการในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพราะจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเกรงกลัว ไม่กล้ากระทำความผิดอีก ทั้งเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติหน้าที่แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ เนื่องจากรัฐเท่าไม่ถึงการณ์ มิให้กระทำผิดอีก ประการที่สอง ทำให้ประชาชนได้ทราบผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธาในประสิทธิภาพการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพื่อเป็นการแก้ภาพพจน์ "เสือกระดาษ" ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ผลที่ได้คือ ทำให้ประชาชนเข้ามาให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ประการที่สาม ทำให้ประชาชนทราบข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. ที่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริงมากกว่าที่จะให้สื่อมวลชนหาคำหาข่าวเอง ทั้งทำให้ ป.ป.ป. สามารถควบคุมข่าวสารมิให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนหรือต่อภาพพจน์ของ ป.ป.ป. และขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่ ป.ป.ป. ด้วย นอกจากนี้จะเป็นผลดีต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยตรงแล้ว ยังก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติด้านอื่นอีก ได้แก่ ประการที่สี่เป็นการสนองสิทธิสาธารณะ ในการที่ประชาชนพึงได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประโยชน์ของประเทศชาติส่วนรวม เป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองมากที่สุด ประการที่ห้า ทำให้ประชาชนมีโอกาสควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เช่น

ผู้บังคับบัญชา พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือแม้แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เอง ให้เป็นไปตามกฎหมายประการหนึ่ง และผลดีประการสุดท้ายคือ เป็นการแสดงให้เห็นความจริงใจของรัฐบาลในการแก้ปัญหาคอร์ปชั่น ส่งผลให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมากขึ้น

จากการชี้ให้เห็นระหว่างผลเสียและผลดี ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าควรมีการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการด้านปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤตินิยมชอบในวงราชการ หลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่แล้ว ไม่ว่าจะไม่มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่มีมติไม่ชี้มูลความผิดก็ตาม โดยมีเงื่อนไขว่ากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่ชี้มูลความผิด จะเปิดเผยก็ต่อเมื่อเป็นกรณีที่ประชาชนเคยรับรู้เรื่องกล่าวหาหรือเรียนนั้นมาก่อนเท่านั้น และข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ควรเปิดเผยได้แก่ ชื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียน ตำแหน่งหน้าที่ ระดับ หน่วยงานที่สังกัด พฤติการณ์ความผิดโดยย่อ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

1.2 ด้านปราบปรามกรณีร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

การสืบสวนสอบสวนกรณีร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแตกต่างกับการสืบสวนสอบสวนกรณีทุจริตและประพฤตินิยมชอบในวงราชการ และผลของการพิจารณาวินิจฉัยกรณีร่ำรวยผิดปกติและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็แตกต่างกับการชี้มูลความผิดกรณีการทุจริตและประพฤตินิยมชอบในวงราชการ แต่อาจนำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์กับกรณีร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติได้ ดังนี้

ในขั้นก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะพิจารณาวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติได้แก่ ตั้งแต่มีการกล่าวหาหรือเรียน การพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นว่าคำกล่าวหาหรือเรียนมีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณาดำเนินการต่อไปหรือไม่ แล้วจึงสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงจะมีมติว่าการมีมูลน่าเชื่อถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ หากมีการเปิดเผย ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลออกไปในขั้นตอนนี้ ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็นที่ยุติในขั้นการพิจารณาของ ป.ป.ป. ย่อมทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนเสื่อมเสียชื่อเสียง และทำให้สำนักงานการสอบสวนเสียหายเช่นเดียวกับผลที่อาจเกิดขึ้นกรณีการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะมีมติชี้มูลความผิดหรือไม่กรณีทุจริตหรือประพฤตินิยมชอบในวงราชการ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปราบปรามกรณีร่ำรวยผิดปกติก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะพิจารณาวินิจฉัยเสร็จสิ้น

สำหรับขั้นตอนหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาวินิจฉัยว่าการนิสุจน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ยื่นสามารถชี้แจงได้หรือไม่ว่า "ตนได้มาโดยชอบ" ถ้าไม่สามารถชี้แจงได้ตามกฎหมายก็ถือว่าผู้ยื่นกระทำการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอความเห็น ไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งหรือดำเนินมาตรการให้มีการไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกอย่างใดอย่างหนึ่ง เห็นได้ว่าผลตามกฎหมายของกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ถือเป็นที่ยึดในทางวินัยแล้วว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ยื่นกระทำการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการมิใช่ เป็นเพียงการชี้มูลความผิดเท่านั้น

ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับผลดีกับผลเสียของการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มา เนื่องจากการปราบปรามกรณีการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ หลังจาก ที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติชี้มูลความผิดหรือไม่แล้ว เห็นได้ว่าการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาวินิจฉัยแล้วว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติ มีผลเสียน้อยกว่าและผลดีมากกว่า เนื่องจากผลตามกฎหมายถือว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ยื่นทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการแล้ว ฉะนั้นการที่ประชาชนทั่วไป เชื่อและปฏิบัติต่อ เขาเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดเด็ดขาดแล้ว จึงมิใช่ผลเสียอีกต่อไป และตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็น ว่า ถ้าแน่ใจว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่เป็นตัวแทนของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อส่วนรวมกระทำการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ เขาไม่ควรได้รับการคุ้มครองโดยเก็บการกระทำของเขาไว้เป็นความลับอีกต่อไป

2. การเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติภารกิจด้าน ป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ

2.1 กรณีการเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ

ความคิดเห็นของตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดเผยมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการเห็นว่า เมื่อประชาชนทราบผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่นศรัทธา และเข้ามาให้ความร่วมมือแก่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการปฏิบัติงานมากขึ้น

การเปิดเผยมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการทั้งระหว่างดำเนินการศึกษาวิจัยมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ จนกระทั่ง เสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี ไม่ปรากฏว่าน่า จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของผู้ใด แต่เป็นการแสดงผลงานของคณะกรรมการ

ป.ป.ป. ให้ปรากฏแก่ประชาชนอีกทางหนึ่ง และทำให้ประชาชนทราบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. มิได้มีหน้าที่เนื่องด้านการปราบปรามมุ่งจับผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น นอกจากนี้การเปิดเผยระหว่างดำเนินการศึกษาวิจัยน่าจะเป็นการระดมความคิดของประชาชนในการหามาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้มีประสิทธิภาพและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2 กรณีการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้จากการแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน เช่น ตำแหน่งและชื่อของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน หากมีการเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบ น่าจะเป็นผลดีมากกว่ากล่าวคือ ทำให้ประชาชนช่วยกันสอดส่องตรวจตราทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านั้น โดยมิได้ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านั้นเสื่อมเสียชื่อเสียงแต่อย่างใด

นอกจากนั้น การเปิดเผยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน ได้ดำเนินการหรือยังมิได้ดำเนินการดังกล่าว น่าจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่มีหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน เนื่องจากการเผยแพร่แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินอยู่ในความรับรู้ของประชาชน

กล่าวโดยสรุป ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. เห็นว่าการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดทั้งผลเสียและผลดีหลายประการ และเมื่อคำนึงถึงสภาพสังคม การเมือง การปกครอง และปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการแล้ว ตัวอย่างเกือบทั้งหมดซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในสภาพดังกล่าวเห็นว่า ควรให้มีการเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

นอกจากนั้น กรณีที่มีการขัดแย้งกันของแนวความคิดที่เกี่ยวข้อกับการเปิดเผยกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามที่กล่าวมาในบทที่ 3 นั้น ปรากฏว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสิทธิสาธารณะมากกว่าสิทธิปัจเจกชน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการตระหนักในความร้ายแรงและเรื้อรังของปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อส่วนรวม ส่วนแนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิหรือประโยชน์ของรัฐ กรณีความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศนั้น ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ

มิชอบในพระราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนมีสิทธิรับรู้ั้น ส่วนใหญ่มิได้เป็น เรื่องความลับเกี่ยวกับ ความมั่นคงของประเทศ คงมีเพียงบางกรณีเท่านั้นที่เป็นความลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ จึงต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป มิอาจลบล้างสิทธิของสาธารณชนทั้งหมดได้แต่อย่างใด